

крові – патологія печінки. Показання до дослідження ГГТ в крові: діагностика уражень печінки, що супроводжуються холестазом; спостереження за динамікою перебігу хронічного гепатиту; діагностика безжовтяничних форм гепатиту; моніторинг перебігу раку підшлункової залози, простати, оцінка гепатотоксичності лікарських засобів.

Висновки. Підвищення активності γ -глутамілтрансферази в крові у тварин спостерігають за таких патологічних станів: холангіт, холецистит, жовчнокам'яна хвороба, гострий вірусний гепатит, токсичне ураження печінки, ожиріння печінки, пухлини печінки та інших органів з метастазами у печінку, панкреатит гострий та хронічний, гельмінтози, пухлини підшлункової залози та передміхурової залози, загострення хронічного пієлонефриту чи гломерулонефриту. Зниження активності γ -глутамілтрансферази діагностичного значення не має, хоча може бути при декомпенсованому цирозі печінки.

ГІГІЄНИЧНІ ВИМОГИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ГОДІВЛІ ДЕКОРАТИВНОЇ ПТИЦІ

Сураєва Н. О.

Науковий керівник: Вашик Є. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

yevgeniavashik@gmail.com

Вступ. Фактично, декоративним можна назвати будь-яку птицю, яку утримують вдома для задоволення: від маленької канарки й до хижого пугача.

Найбільш популярними для домашнього утримання є папуги, канарки, чижі, зяблики, амадини.

Через таке різноманіття не може бути спільних для всіх видів норм утримання та, звичайно, годування.

Мета дослідження. Метою роботи є аналіз доступних літературних джерел про гігієнічні вимоги та особливості годівлі декоративної птиці.

Матеріали та методи. Дослідження проведені методом аналізу відкритих джерел наукової літератури.

Результати дослідження. Особливості анатомії та фізіологія травлення птахів. Насамперед, декоративна птиця є переважно зерноїдною. Птиця немає зубів, а дзьоб, наприклад, у папуг, виконує функцію опори, будучи «третьою ногою». Птахи не мають здатності злизувати корм, вони його скльовують.

Майже у всіх птахів продовженням стравоходу є зоб, який забезпечує накопичення корму.

Пташиний шлунок має два відділи – залозистий та м'язовий. Перший багатий на залози, що виділяють різні секрети для травлення. У другому відбувається перетирання їжі, причому скорочення м'язового шлунку відбувається безперервно, як під час травлення, так і при голодуванні.

Для нормальної діяльності залоз необхідно, щоб з кормом у м'язовий відділ шлунку надходили і дрібні камінці. Присутність гравію, чи, образно кажучи, «зубів», у м'язовому шлунку просто фізіологічно необхідна, без нього засвоєння корму зменшується на 25-30%, а неперероблені частки викидаються з послідом.

Помилки в годуванні птахів.

Багато птахів роками живуть у людей, харчуючись одноманітно, але це призводить до порушень линяння, надмірної ваги, хвороб нирок та печінки.

Власники папуг часто годують їх "з власного столу", і птахи починають обирати те, що їм більше подобається. Протипоказано задавання декоративній птиці: риба, сир, ковбаса, шоколад та інші солодощі, солоні продукти (в т.ч. консерви), кріп, петрушка, цибуля, базилік, шавель, гриби, солодке печиво, чіпси і сухарики з добавками.

Деяких птахів привчають їсти навіть з рота господаря. Не можна цього робити – зі слиною людини часто передається патогенна мікрофлора.

Малорухомій птиці протипоказаний висококалорійний корм. У неволі птах отримує готовий корм і не витрачає сил на його пошуки та добування, м'язова тканина та дзьоб не відчувають навантаження. Внаслідок цього надмірно відростають кігті та дзьоб, розвивається ліпідоз, в організмі накопичуються продукти метаболізму.

В жодному разі не можна зловживати мінерально-вітамінними підживленнями. Їх надлишок ще більш небезпечний ніж нестача, адже розвиваються гіпервітамінози та мінерально-сольовий дисбаланс.

При нестачі чи відсутності гравію, як було зазначено, травлення порушується, птахи можуть загинути від атрофії м'язового шлунку протягом 20-30 днів.

Види кормів. Зерновий корм включає: зерно (пшениця, овес, кукурудза, просо) та численні види злаків; насіння (канаркове насіння, насіння трав) багате на вуглеводи; стручкові плоди (земляний горіх) багаті на білки; олійне насіння (наприклад, соняшнику, суріпки, маку, льону, конопель), горіхи (фундук, волоські горіхи, насіння ялинки, ялиці, сосни) багаті жирами.

Свіжий корм: салат, овочі, зелень, дикорослі рослини, листя та гілки, фрукти, пророщений корм. З соковитих рослинних кормів рекомендовано: солодкі яблука, груші, персики, вишню, абрикоси, виноград, ківі, моркву, горобину у свіжому вигляді, чорну смородину, агрус, листя салату. Будь-який птах починає гризти гілочки хоча б для розваги, і таким чином поїдати зелений вітамінізований корм: свіжозрізані гілочки з бруньками (взимку) або з листям (літом) таких дерев як яблуня, вишня, береза, дуб, кульбаби, кропиви, капусти.

Якщо давати занадто багато фруктів, овочів і зелені, можуть виникнути порушення травлення, випорожнення будуть рідкими, а це вкрай небажано, тому що з рідким послідом з кишечника виносяться білок, вітаміни, мікроелементи.

Щоб забезпечити організм незамінними амінокислотами, зерноїдним птахам необхідний тваринний білок.

Корм тваринного походження: знежирений сир або йогурт, яйця, м'ясо.

Знежирений сир і йогурт можна давати окремо або в суміші із сухарями в окремій годівниці. Яйця дають вареними, дрібно розрізаними у суміші із сухарями або манною крупою. Птаху завбільшки з хвилястого папужки один раз на тиждень потрібно шматочок сирого м'яса (фаршу) завбільшки з квасоліну, більшим птахам – більше, відповідно до величини.

Білкове перегодовування може викликати порушення обміну речовин, тому треба давати птиці тваринний корм один раз на тиждень, у період линьки – два рази на тиждень, і тільки в період яйцекладки та вирощування пташенят – щоденно.

Мінеральні речовини. Період линяння та розмноження обов'язковий підвищений вміст у кормі макроелементів: кальцію та фосфору. Як джерела мінеральних речовин використовують ячну шкаралупу, порошок з раковин молюсків та скелета каракатиць.

Вітаміни. У періоди підвищеного навантаження (линяння, відкладання яєць, хвороба) та старим птахам необхідно включати до раціону додаткові мінеральні та вітамінні добавки. Чим менший птах, тим вищий його метаболізм і, відповідно, тим більшої дози вітамінів вона потребує. Вітаміни слід давати двотижневими курсами з перервою 2 місяці.

Камінці. Основні вимоги до гравію: округла форма при діаметрі від 1 до 10 мм (залежно від виду птахів; для хвилястих папужок – 2-3 мм), здатність не розчинятися під впливом шлункових соків та соляної кислоти. Можна використовувати великий промитий пісок, попередньо продезінфікований або підданий термічній обробці. Насипають в окрему годівницю, можна в суміші з мінеральним кормом.

Режим водонапування. Птахи п'ють мало, але в них у напувалці завжди має бути чиста вода. Кип'ячена вода для птахів не підходить, слід використовувати фільтровану або відстояну водопровідну воду. а водою необхідно ретельно стежити. Вона з легкістю забруднюється залишками їжі та фекаліями, так що її слід часто міняти. Напувалку потрібно мити щодня.

В торговій мережі є широка лінійка промислово виготовлених комбікормів для декоративної птиці. Рекомендовано безпечні корма високої якості: Vitakraft menu vital (Німеччина), Pio (Україна), Prestige (Бельгія), Padovan Grandmix Cocorite (Італія), Fiory (Італія).

Висновки. З усіх тварин на землі птахи мають найвищу температуру тіла 41-42 градуси. Тому обмін речовин у них, що обумовлює їх життєдіяльність, проходить дуже швидко. Птиці весь час потрібно поповнювати запас поживних речовин, іноді навіть короткий голодування призводить до загибелі. Відповідно, правильне годування декоративної птиці відіграє важливу роль, незначні, на перший погляд, упущення в режимі годування можуть призвести до неблагополучного результату.

Для повноцінного розвитку, підтримки здоров'я і швидкого відновлення після линьки раціон хвилястого папужки повинен бути різноманітним і збалансованим. Папугам підходить як основа твердий корм, що складається з суміші злаків, і м'який корм з фруктів, овочів і білкової їжі, в якості доповнення.

ІСТОРІЯ ВІДКРИТТЯ КІЛ КРОВООБІГУ

Сураєва Н. О.

Науковий керівник: Захар'єв А. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

nikolays.suraieva@gmail.com

Вступ. За часів античності вчені вважали, що в живих організмах усі органи взаємопов'язані, а також висловлювали різноманітні припущення стосовно будови та функціонування кровоносної системи. Але від перших припущень і до завершення опису замкненої кровоносної системи минуло близько двох тисяч років.